

Utblick: italienska

För bara några år sedan hade jag grupper på 25-30 elever i nybörjaritalienska. Vi reste till Italien på utbyte och de italienska klasser vi bytte med var lika stora, så det var inget problem när de skulle ta emot i varandras hem. Nu är det ekonomisk kris i hela Europa och det är inte tal om utbyte längre, bl.a. eftersom svenska gymnasieelever inte får betala något för sin resa ur egen ficka och skolan inte har råd att betala hela kostnaden.

Numera har gymnasielärare i "små" språk dessutom anledning att oroa sig för att allt fler elever väljer att fortsätta med sina grundskolespråk (tyska, franska och spanska). Hur många elever får vi i de "små" språken i år? Hur liten får gruppen i italienska steg I vara utan att vi drabbas av nedskuret antal lektionstimmar? Eller hur många måste eleverna vara för att det över huvud taget ska bli någon nybörjargrupp i höst?

Hur blev det så här? Skolan skulle erbjuda ungdomarna en näst intill skräddarsydd utbildning, var tanken. Stora drömmar och visioner om möjligheter till individuell utveckling och eget val av kurser för bästa motivation har försvunnit någonstans i den allmänna ekonomikrisen. Då blir utmaningen desto större när det gäller att hitta motivation för eleverna att välja att satsa på att lära sig ett nytt språk. Vad kan läraren locka med? Slippa glosläxor? Nej, det går ju inte. Slippa grammatik? Nej, det går ju inte heller. Men det finns möjligheter att använda sig av elevernas medier – övningar och tester på internet finns i långa banor. Det kräver en del tid av läraren att leta rätt på de program som är bra, men inom de olika språklärföreningarna finns det information att hämta. För italiensklärare finns till exempel en grupp på Facebook där sådant material diskuteras, ILR – Italiensklärarnas riksförening.

Hur man ska lösa problemen och hitta tillbaka till visionerna vet jag inte, men jag vet att i den svenska skolan arbetar lärare med glöd och entusiasm trots alla motgångar. Vi kämpar för att ändå i slutänden lämna ifrån oss studenter med goda kunskaper och positiv syn på framtiden. MEN: vi behöver hjälp av våra organisationer, fack, lärföreningar och myndigheter för att befästa insikten om att det inte räcker med att kunna engelska! Svenskar har länge varit duktiga på språk (tänk på personligheter som Sverker Åström, P.G. Gyllenhammar m.fl.) men det räcker inte att kunna **ett** språk utöver sitt modersmål. Vi språklärare har verkligen en angelägen uppgift när det gäller att övertyga såväl våra elever som våra politiker om att språkkunskaper i modersmålet, engelska och minst ett språk till är nyckeln till en framgångsrik karriär. Så upp till kamp för våra språkkurser, tappa inte sugen utan fortsatt det angelägna arbetet med att motivera våra ungdomar att lägga ner sin själ i språkstudierna!

Jag hoppas att detta läsår 2013/14 ska bli ett år fyllt av nya, kreativa idéer för undervisning i allmänhet och språkundervisning i synnerhet och jag önskar alla kollegor ett intressant och spännande nytt läsår med massor av roliga utmaningar.

Nina Laubert, vår kontaktperson för italienska, språkspanar och rapporterar.